

תלמודו בידו

יבמות

דף צג עמוד ב

א] האם אפשר לעשר מפירות שבידו על פירות שעדיין לא הגיעו לרשותו ?

ב] כיצד רבי מעמיד הפסוק "לא תסגיר עבד אל אֲדֹנָיו" ?

ג] הפריש תרומה מפירות מחוברים על פירות תלושים, האם תרומתו תרומה ?

ד] האם עד אחד נאמן להעיד שמת בעלה כדי שתתייבם על פיו ?

א] לר' חייא, לצורך עונג שבת אפשר משלו על פירות שעדיין לא הגיעו לרשותו. שנאמר [גבי תרומה ומעשרות] "כל הימים" לרבות שבתות וימים טובים. ללמד להיזהר שלא יתבטל עונג שבת בשביל תיקון הטבל. ומכאן שסובר שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם [וכן דעת ר' ינאי].

ב] בלוקח עבד על מנת לשחררו, שכתב לו "לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו". שעם קנייתו משתחרר העבד מיד, ומוזהר שלא להשתעבד בו. וניתן לכתוב כך אף שעדיין אינו עבדו, כי סובר שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

ג] לר' אליעזר בן יעקב, תרומתו תרומה. ואפילו אם הפירות עוד לא הביאו שלישי [ואינם חייבים בתרומה ואפילו אם יתלשו], ואמר שהתרומה תחול כשיביאו שלישי ויתלשו, והביאו שלישי ונתלשו. שסובר שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

ד] הספק: האם הטעם שעד אחד נאמן להתיר אשה להינשא, הוא משום שאין אדם משקר בדבר העשוי להיגלות, ואם כן גם לגבי יבום נאמן. או שמא דוקא באשה נאמן, כיון שהיא עצמה מדקדקת היטב לפני שתנישא. אבל ביבמה חוששים שאוהבת את היבם, ואינה מדקדקת לפני שתתייבם. יש אומרים: העד נאמן, שאפילו האשה עצמה שאמרה שמת בעלה נאמנת להתייבם.